

Hebreëen 2:5-18

In het eerste hoofdstuk van Hebreëen wordt onderbouwd dat Gods Zoon, de Here Jezus, boven de engelen is gesteld. De Here Jezus wordt omschreven als de grote Zoon van God die aan de rechterhand van God is, door wie alles is gemaakt en aan wie het oordeel over de wereld is gegeven. De schrijver van deze brief wil de Christenjoden ervan overtuigen hoe groot Jezus Christus is, omdat deze Christenjoden, vanwege de verdrukking door hun volksgenoten, hun geloof in Christus dreigden af te zweren.

In het eerste hoofdstuk ging het dus over Christus, die boven de engelen is gesteld, nu in het gedeelte van vandaag, wordt benadrukt dat deze grote Koning beneden de engelen is gesteld. En om dit te onderbouwen citeert de schrijver Psalm 8. Nu is er, als wij Psalm 8 opslaan een verschil in vertaling op te merken. In onze bijbel staat: *gij hebt hem bijna goddelijk gemaakt*. Terwijl vs. Hebr. 2:7 dit vers als volgt citeert en zegt: *gij hebt hem voor een korte tijd beneden de engelen gesteld*. Psalm 8 in onze NBG bijbel is rechtstreeks vertaald uit de ons bekende Hebreeuwse handschriften. In de tijd van de apostelen werd er veel gebruik gemaakt van de Septuaginta, dat is de Griekse vertaling van het Oude Testament. Omdat Grieks de wereldtaal was om dat moment, en veel Joden het Hebreeuws niet meer spraken werd deze vertaling veel gebruikt. Ook de schrijvers van het Nieuwe Testament citeerden regelmatig uit de Septuaginta. En in deze Septuaginta is dit vers op twee punten anders vertaald. Het Hebr. woord elohim, kan zowel God als goden of engelen betekenen. En het andere punt, er staat letterlijk *een kort iets*, en dat kan zowel met *bijna* als met *een korte tijd* worden weergegeven. Beide vertalingen zijn dus ook mogelijk. En de schrijver van de Hebreëenbrief onderbouwd nu met de vertaling van de Septuaginta met de aanhaling van dit vers dat Jezus onder de engelen is gesteld. Hij past Psalm 8 toe op de Messias. Als wij Psalm 8 lezen dan passen we dat eerder toe op de bijzondere positie van de mens in de schepping. En dat is ook wel terecht. De mens is bijzonder gemaakt en hij heeft ook een bijzondere positie in de schepping. Adam mocht heersen en moest de aarde bewerken en de schepping onderwerpen. Vs. 8 *alle dingen hebt Gij onder zijn voeten onderworpen* is ook op de mens van toepassing. Maar omdat de eerste mens, Adam, faalde, hij beheerde de aarde niet naar Gods wil,

is het terecht dat de schrijver van de Hebreeënbrief dit vers nu ook toepast op de tweede Adam, de Here Jezus. Alle dingen worden aan de Here Jezus onderworpen.

Dat 7^e vers *gij hebt hem onder de engelen gesteld* heeft te maken met het geloof dat engelen over de volken van de aarde zijn gesteld. Zo lezen we bijvoorbeeld in Daniël 10 over de engel die aan Daniël verscheen dat hij gestreden heeft met de vorst van het koninkrijk der Perzen. Deze vorst der Perzen is een engel, in dit geval een gevallen engel, die over een gebied is gesteld. Als Jezus dus naar de aarde komt, gaat Hij die eerst heerste boven alles, Hij was aan Gods rechterhand, zich nu vrijwillig stellen onder het gezag van de engelen die de volken regeren. Het is zoals de apostel Paulus in Filipenzenbrief schrijft. Hij heeft zijn goddelijkheid niet als een roof geacht, niet als een buit willen vasthouden, maar hij heeft de gedaante van een dienstknecht aangenomen. De koning wordt een slaaf. Dit was Jezus' weg van vernedering, de weg van het kruis.

Alleen op deze manier kon onze Heiland ons verlossen. Vs. 14 zegt dat mensen van vlees en bloed alleen verlost konden worden als Gods zoon vlees en bloed aannam en als mens van vlees en bloed zijn leven gaf in onze plaats. Door zijn dood en opstanding heeft Hij de duivel onttroond en ons bevrijd die door angst voor de dood tot slavernij waren gedoemd. Door de zondeval van Adam zijn alle mensen onder de heerschappij van de duivel terecht gekomen. We waren slaven van de zonde en leefden uit angst voor de dood. De dood had ons in de greep. Het leven zonder God is een leven wat je het best met dat ene woord kunt omschrijven: dan ben je dood. Maar wat Jezus heeft gedaan is met geen pen te beschrijven. Hij heeft ons uit de slavernij verlost. Zoals Israel bevrijd werd uit de slavernij van Egypte, zo heeft God ons verlost uit de slavernij van de zonde, de dood en de duivel. Deze tegenstanders hebben geen macht meer over ons. De duivel is onttroond, we behoren nu een andere Koning, de Here Jezus. De dood heeft ons niet meer in de greep. Het is Pasen geweest. De Here Jezus is dwars door de dood heen gegaan en zo heeft Hij het leven laten zegevieren over de dood. Wij mogen nu al over de graven van onze geliefden heen kijken en leven met de wetenschap dat onze dood nu een doorgang is geworden naar het leven. En als onze Heiland verschijnt zal de hele schepping er getuige van zijn dat de dood een verslagen vijand is. En ook die derde vijand, de zonde, wordt in dit gedeelte genoemd. In vs. 17 wordt gezegd dat de Here Jezus een

barmhartig en getrouw hogepriester is die de zonden van zijn volk heeft verzoend. Daarom moest Jezus mens worden, daarom moest Hij beneden de engelen worden gesteld. Om het nageslacht van Abraham te verzoenen. Abraham de stamvader van het volk Israel, maar ook de vader van alle gelovigen. Wij mogen als gelovigen uit de volken delen in het heil van Abrahams nageslacht. God had het aan Abraham al beloofd: *met u zullen alle geslachten van de aardbodem gezegend worden.* (Gen.12:3) Deze zegen, is via Gods volk Israel, door Jezus Christus ook tot ons gekomen. Wij mogen delen in die heerlijkheid. Nu al. Maar straks als Jezus komt, en als Hij regeert van pool tot pool en van zee tot zee, dan zullen werkelijk alle geslachten van de aardbodem onder zijn zegen vallen.

Dat is als het ware de rode draad in de bijbel. Na de zondeval van Adam is God begonnen aan zijn verlossingsplan. Via Abraham, via Israel, via Israels Messias Jezus, via de gemeente uit alle volken, gaat het toe naar wereldwijde vrede en gerechtigheid.

En cruciaal in dit verlossingsplan is het kruis van Golgotha. Gods Zoon die boven de engelen is gesteld, was bereid om zichzelf onder de engelen te stellen. Hij ging de weg van vernedering. De koning werd een slaaf, om ons die slaven waren, tot koningszonen te maken. Een gelovige is een bevrijd mens! Christus heeft ons vrijgekocht! We zijn vrij, niet om maar te kunnen doen wat we zelf willen. Dat is geen echte vrijheid. Dan wordt je slaaf van je eigen begeerten. Maar vrij om het goede te doen, omdat we niet meer leven onder de macht van zonde.

Geen and're pleitgrond hebben wij

Niets maakt naast Hem ons vrij

Het is genoeg dat Jezus stierf,

Ja stierf voor u en mij!

Amen

(JDH 562)